

(א) [לעיל ה: ע"ש בכורות ט: ע"ש]; (ב) [למקנ ג: א] ע"י ירושלמי יומא פ"י ה"ד, (ד) [שנועות מח: ט] ליעיל כד, ושי"ג, (ו) ע"י כתובות כה., (ז) הוריות ג:, (ח) לקמן פב:, (ט) ע"י יחזקאל ח ג, (י) ד"ה ומקין:

הנהגות הב"ח

(א) נבא אלמא אימא חתך ואח"כ קיבל כשרה קיבל ואח"כ חתך פסולה והא אמר וכו' און הפר ואח"כ:

גליון הש"ס

[נבא] קיבל אח"כ חתך פסולה. ע"י מפילה דף ח ע"ב מוס' ד"ה אמר רבי מניאל: נבא קדשים נקטי' וכו' וקיבל דמן בבלי שרת בפניה. ע"י לקמן דף מז ע"ב בת"מ ארזו מקומן וכו':]

שינויי נוסחאות

[א] כשי"מ לגי' המוקף, וע"י בי"ח: [ב] א"ר זירא, נבא' לנבוא לנף כה ע"כ ד' להוסף בכבודות נקטי' דמינא, וע"י אמרי לרופא: [ג] י"א און הפר (שי"ח, בית לריוח, וכו"ה בתוס' יומא ג ע"א ד"ה ומה (הגרי"ב): ד] ג"י כשי"מ אמר רבי קיבל, וע"י רשי"י: [ה] י"ל סוסל (שי"ח): [ו] פסולין (בי"ב): [ז] להן כשי"מ: [ז] אמר ליה רבא (בי"ב): [ח] כולן כשרות לכלי (שמי"ב): [ט] בבואם וגו' הגרי"א מוקף פסוק וז וגורס ממתינו רבא וגו' אל המקום אשר יבחר ה' ושרת: [י] חתך ואח"כ שחט כשרה בעלת רבי (ל"ל (שי"ח), ועי"נן וק"י גרסי לתרויה, וע"י אמרי לרופא שמקיים גרמיה: [יא] הוא דום נפסל ביוצא בין בקדשי קדשים בין בקדשים קלים וג"מ שחייב עליו כרת על אכילתו דאי לאו דם הוא ובשר נמי לא אכל אריזת חיל כו' (שי"ח), וע"י ז"ק לפני הניכסה שלפניו כשי"י ליק' קושית וג"מ שחייב עליו כרת [ב] והרש"א (כתתיב) וכו': [ג] דוקא דמאי מבינא וזויה בצפון ודרום והא לאו יוצא הוא אלא וכו' (שי"ח): [ד] כפינים בעצרה (שי"ח): [ה] מלעמוד כו', הגרי"א ל"ג להך קרא, וניקטמו ושרת בשם ה' וגו' העומדים שם לפני ה': [ו] עזרה נמי דכתיב לעמוד כו' (שי"ח): [ז] כשי"מ נוסף אבל לגבי הכנסות (י"א חשיבן) צפון לא בעינן כולה שרתי הוא עומד בעורה (שי"ח וכתתיב): [ח] כשי"מ נוסף וליעיל דקאמר חתך ואח"כ שחט כשרה היינו דדיעבד: [א] אצלה כולומר שיהא אצלה בתקיעה לכלי (שי"ח): [ב] כהן נמסור ל' דיכוסים מתמת טעות הדומות: אין דרך שירות כהן, וקבלה שירות היא: תלה הכהנה וקבלה הים מהו: אמר ליה פסולה, מדקאמתת לי בתלה ושחט (כתתיב ושי"ח): [בא] וישחט אחרו (בי"ח): [בב] דלא (שי"ח): [בג] י"ל מיהא (שי"ח): [כד] כפינים אה אן כו' ד"לא (שי"ח): [כה] י"ל שיהא (שמי"ב וכו') [כו] דיכור זה לכאורה קודם ד"ה שחט, אבל ע"י אמרי לרופא וממת דליאל: [כז] י"ל קדשים קלים (שי"ח): [כח] י"א מחייב בפיגול ונתור (שי"ח) משום דלא מפסל ביוצא ונתורה קשה לרב (גליון):

ה"ג שחט [ו] ואחר כך חתך פסולה בעלת מוס קמקריז אלא אימא חתך ואחר כך קיבל. שחטכו צ"ן שחיטה לקבלה כשרה: והא"ר זירא הלורס כו'. אלמא המוס פוסל בקבלה: ומשני אמר רב הסדא אמר אבימי חוסך באבר עד שמועי לעלם. דלאו מוס הוא והדם מעוכב ע"י חמיכה מלעלות וליכנס לפניס:

קבל ואחר כך חתך פסולה, מילמיה דרבי אלעזר הדר ונקיט כמו אמר מר: **ש"מ דם המובלע באברים דס הוא יא**, וכרת נמי לחייב דאי לאו הו דם אהיבא חייל פסול יוצא אמיה בעלמא: **דלמא משום שמוניות**, דחויא לאכילה וחסידי כבשר לאיפסולי ציואל כדכתיב (שמות כב) ובשר בשדה טריפה ומיבלע גדם הרגל ונפקא דרך בית שחיטה ופסלה לה לדם שבמוק: **ש"מ כשר קדשים קלים שואל**, מן העזרה לפני זריקה פסול ושע"פ שסופו ללאת אחר זריקה ולהיות נאכל בכל העיר השחא מיהא לא מטא ומיניה ותיהוי הך דרב אמרי אמר ר' אלעזר דלא כדרבי יוחנן דמכשר ליה לקמן צפ"י כל המדיר (דף פט:): **דלמא**, כי אמרה רבי [אמי אמר ר' אלעזר]: **קדשי קדשים**, אמר דמיפסל לפני זריקה ציואל לדברי הכל שאין סופו ללאת: **וקיבול דמן כגלי שרם כלפון**, לקמן ילפינן לה באחזה מקומן (דף מט:). **דסקנ קבלה לשחיטה: עמד**, מחלק דרומי של עזרה סמוך ללמטה: **הושיט ידו ללפון ושחט שחיטתו כשרה**, לקמן [מת]: **ילפינן לה אותו כלפון ואין השוחט כלפון אלל המקבל דרך להיות כלפון הלבך קיבל קבלתו פסולה: הכניס ראשו ורובו**, כלפון וקיבל כאילו

נכנס כולו כדק"ל [ו] כלל התורה רובו ככולו: **פרנסה**, לאחר שחיטה ויאלה לדרוס וחזרה כשרה דאין פסול יוצא אלא מתוך המחליות, והאי וחזרה לאו דוקא [ז] אלא אידי דבעי למיתני סיפא גבי פנים וחזן וחזרה לאשמועינן רבותא דשע"ג דחזרה פסולה תנא רישא נמי וחזרה: **שחיטתו כפינים יד**, דכתיב בשלמים (ויקרא ג) ושחטו פתח אהל מועד דהיינו תוך העזרה: **וקיבול דמן כגלי שרם כפינים**, קבלה כפינים נפקא לן מלעמוד [ח] לפני ה' לשרתו (דברים י') אלמא כל שירות לפני ה' הוא: **עמד בחזן והושיט ידו כפינים ושחט שחיטתו כשרה**, לקמן צפרק כל הפסולין (דף לב:). **ילפי' לה צן הבקר לפני ה'** ולא השוחט לפני ה': **קבל קבלתו פסולה**, כדפרישית: **הכניס ראשו ורובו כאילו לא נכנס**, כדילפינן לקמן בשעמתין צבואם אל

ה"ג שחט [ו] ואחר כך חתך פסולה בעלת מוס קמקריז אלא אימא חתך ואחר כך קיבל, שחטכו צ"ן שחיטה לקבלה כשרה: והא"ר זירא הלורס כו'. אלמא המוס פוסל בקבלה: ומשני אמר רב הסדא אמר אבימי חוסך באבר עד שמועי לעלם. דלאו מוס הוא והדם מעוכב

שחט ואחר כך חתך פסולה חתך ואח"כ שחט כשרה בעל מום קא מקריב אלא אימא [א] [ח"ה חתך ואח"כ קיבל כשרה] * קיבל ואח"כ חתך פסולה (ב) חתך ואח"כ קיבל כשרה והא (ב) א"ר [ב] זירא הצורם און בבכור [ג] ואח"כ קיבל דמו פסול שנאמר ולקח מדם הפר פר שהיה כבר א"ר הסדא אמר אבימי צ"חותך באבר עד שמועי לעצם קיבל [ד] ואח"כ חתך פסולה שמעת מינה דם המובלע באברים דם הוא דלמא משום שמוניות שמעת מינה בשר קדשים קלים שיצא לפני זריקת דם פסול דלמא בקדשי קדשים ת"ר יקדשי קדשים שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון יעמד בדרום והושיט ידו לצפון ושחט שחיטתו כשרה וקיבל קבלתו פסולה והכניס ראשו ורובו כאילו נכנס כולו פ"י פרנסה וייצתה לדרום וחזרה כשרה וקדשים קלים שחיטתן בפנים * וקיבול דמן בכלי שרת בפנים עמד בחזן והכניס ידו לפניו ושחט שחיטתו כשרה * קיבל קבלתו פסולה הכניס ראשו ורובו כאילו לא נכנס פ"י פרנסה וייצתה לחזן וחזרה פסולה [ו] שמע מינה בשר קדשים קלים שיצא לפני זריקת דמים פסולים [ז] דילמא באליה ויותרת הכבד ושתי כליות בעא מיניה אבוח משמואל משמואל היא בפנים ורגליה בחזן מהו א"ל כתיב י והביאום לה' יעד שתהא כולה לפניו תלה ושחט מהו א"ל כשרה א"ל ה"ל אישתבשת בעינין שחיטה על ירך וליבא נתלה ושחט מהו אמר ליה פסולה אמר ליה אישתבשת שחיטה על ירך [ז] ולא שוחט על ירך נתלה וקבל מהו אמר ליה כשרה אמר ליה אישתבשת [ח] אין דרך שירות בכך תלה וקיבל מהו אמר ליה פסולה אמר ליה אישתבשת שחיטה על ירך ולא קבלה על

כל הזבחים שקבלו דמן פרק שני זבחים כו.

שחט [ו] ואח"כ חתך פסולה, דדס פסול אינו צטל צרוב כדמוכה פרק התערובת (לקמן דף עט:). **דגוינן גזירה במקדש**:

חתך [ז] ואח"כ שחט כשרה, ובסמוך דקאמר והציאום כמיז שמהא כולה לפניס היינו לכתחלה ע"כ: **שמוע מינה דם המובלע באברים דם הוא**, פ"י צנוננ' ונפקא מיניה שחייצין כרת על אכילתו ואי אפשר לומר כן דהא קי"ל בכריתות (דף כא:). **דדס האצרים כלאו ואין לפרש דמייירי הכל להחייב עליו משום דס קודם שנפרש מן האבר דפשיטא דשני באכילה כדפירשנו צמולין (דף ק"ד).^ו מכמה לחיות ונראה לפרש דלחייבי הכל ליפסל ציואל ואפי' למ"ד אין יוצא צבשר נקדשים קלים היינו משום דסופה ללאת אי נמי לענין דאין מועלין צו ואין חייצין עליו משום פיגול או לענין דס חטאת שניתנו על הנגד: **דילמא באליה ויותרת הכבד**, וא"ת מ"מ מיפשוט דאימורי קדשים קלים שיאלו לפני זריקה פסולין ולקמן צפרק כל המדיר (דף פט:). **רואה לומר דכשרין וי"ל דמכאן אין ראייה דללמא כר' אלעזר ס"ל דפסול ציואל התם (תוספות) דא"ר אלעזר דאימורי קדשים [ז] שיאלו לפני זריקה פסולים ציואל ואין חייצין עליהן משום פיגול וכו' אבל רבי עקיבא מחייב [ח] וקשה לרב פפא דאמר התם דעיייליניהו לגואי צשעת זריקה לא פליגי פירוש דאינס פסולין הלא כהא קאמר פסולה וליכא לפרושי כהא דחזרה לאחר זריקה דדומיא דלעיל צשכרה הוי דמייירי חזרה קודם קבלה וי"ל דה"פ עיייליניהו לגואי לא פליגי פירוש דודאי חייצין עליהס משום פיגול דזריקה מועלת לחייב משום פיגול על יוצא כי האי דלפני זריקה והיה לפניס צשעת זריקה אבל מכל מקום נפסל ציואל לכולי עלמא כדאיחא צשמעתין כי פליגי צעיייליניהו צמר זריקה אי חייצין משום פיגול דהא עיייליניהו או לאו:****

ירך אמר אביי בקדשי קדשים כולן פסולות [ו] בר מנתלה קלים כולן כשרות בר מן נתלה וקיבל אמר [ז] רבא מאי שנא תלה וקיבל בקדשים קלים דכשרה דאזיר פנים כפינים דמי בקדשי קדשים נמי אזיר צפון בצפון דמי אלא אמר רבא בין בקדשי קדשים בין בקדשים קלים כשרות [ח] יבר מן תלה ושחט בקדשי קדשים גנתלה וקיבל בין בקדשי קדשים בין בקדשים קלים בעא מיניה רבי ירמיה מרבי זירא הוא בפנים וציציתו בחזן מהו אמר ליה לאו אמרת [ו] והביאום לה' עד שתבא כולה לפניס פ"י הכא נמי ב בבואם [א] אל אהל מועד עד שיבא כולו לאהל מועד: **מתני'** [ב] נתנו על גבי הכבש שלא כנגד היסוד נתן את הניתנין למטה למעלה ואת הניתנין למעלה למטה ואת הניתנין בפנים בחזן ואת הניתנין בחזן בפנים פסול ואין בו כרת:

אהל מועד עד שיבא כולו וגבי עזרה [ח] דכתיב יעמוד לפני ה' צעי נמי כולו לכיון דגלי צחלא גלי כולהו והכי אמר בשעמתין [א]: **פרנסה**, לאחר שחיטה ויאלה לחזן וחזרה פסולה דאיפסלא ציואל כדגמרי' פסול יוצא צפסחים צכ"ד לולין (דף פג). מהן לא הוצא את דמה אל הקודש פנימיה (ויקרא י') ומצבשר [ב] בשדה טריפה (שמות כב): **דילמא**, הא דקתני פסולה באליה ויותרת כו' דאימורינן מיניה ואימורי קדשים קלים קדשי קדשים הן: **היא כפינים כו' מהו**, לשוחטו לכתחילה [ח]: **תלה**, הבהמה צאזיר העזרה: **על ירך**, משמע אללו [א]: **נתלה**, השוחט צאזיר העזרה מהו: **אמר ליה פסולה**, מיניה גמר כדאמר ליה בתלה ושחט וצנתלה וקבל וסבר ה"ה לתלה וקיבול: **קדשי קדשים**, דכתיב צהו על ירך: **דוון פסולין צר מן נתלה ושחט**, דבשוחט לא כתיב ירך אלא צשחט כדכתיב אותו [א] על ירך אבל תלה וקבל פסולה דאזיר צפון לאו כלפון דמי ובעינן קבלה צפון כדגמרי' באחזה מקומן (לקמן מט:). ואף על גב דלא כתיב ירך בקבלה צפון מיהא כתיב צה: **קדשים קלים**, לא [ב] כתיב צהו על ירך ולא כתיב צהו לפון כולן כשרים צר מנתלה וקבל דאין דרך שירות צכך: **דאזיר פנים כפינים דמי**, דהא על כרחי פנים מיהו [ג] כתיב צהו ומודית דאזיר פנים כפינים [א]: **אס קן קדשי קדשים**, אמאי פלגת אלדבזה דשמואל בתלה וקבל לימא נמי אפון כלפון דמי: **אלא אמר רבא**, כולה כאצה דשמואל קאמר לה אלא דבצהו דשמואל לא איירי בקדשים קלים: **צר מן תלה ושחט בקדשי קדשים**, דבעינן על ירך אבל בקדשים קלים דלא כתיב על ירך כשרה תלה וקבל כשר צכולן דדרך שירות צכך ואזיר צפון כלפון דמי ובקבלה לא כתיב על ירך: **ונתלה וקבל צין קדשים כו'**, נמי פסול דקבלה שירות היא ואין דרך שירות צכך אבל נתלה ושחט כשרה דשחיטה לאו שירות היא ועל ירך נמי לאו צשוחט כתיב אלא צבהמה: **ליציאו**, ליציאת ראשו דהיינו שערו [ד]: **בתני'** [ה] נתנו, למתן דמו: **על גבי הכבש**, שאינו מקום מתן דמים או צמוצה שלא כנגד היסוד וילפינן לקמן [דף נא]. דעולה טעונה מתן דמים כנגד היסוד שהיא [ח] יסוד המוצח למטה ומתן דמה למועטי קרן מורחית דרומית דלא הוה לה יסוד כדאמרין באחזה מקומן (לקמן דף קד גג:): **למטה**, מחוט הסיקרא: **ואין צו כרה**, אין באכילתו כרת, ובגמרא [לקמן כח] מפרש למאי אילטרין למתנייה:

גמ'

עין משפט ונר מצוה

פט א ב מ"י פרק א מהלכות פסח"מ הלכה טו:
צ ג מ"י שם הלכה ו:
צא ד מ"י שם הלכה ח:
צב ה מ"י שם הלכה ט:
צג ו מ"י שם הלכה י:
צד ז ח מ"י שם הלכה יא:
צה ט מ"י שם הלכה יב:
צו י מ"י שם הלכה יג:
צז כ מ"י פ"א מהל' פסח"מ הלכה יד:
צח ל מ"י שם הלכה יו וע"ש צכ"מ:
צט מג מ"י שם הלכה יז וע"ש צכ"מ:
ק ס מ"י שם הלכה יט:
קא ע מ"י שם הלכה יב:
קב פ מ"י פ"ב שם הלכה יי:

תורה אור השלם

1. למען אשר יביאו בני ישראל את זבוחיהם אשר הם זבחים על פני השדה וזבחים ליהודה אל פתח אהל מועד אל הבהן וזבחו זבחי שלמים ליהודה אורחם:
ויקרא יז, ה
2. והיו על אהרן ועל בניו בבאם אל אהל מועד או בגשתם אל המזבח לשרת בקודש ולא ישיאו עון ונתנו זקת עלום וז' וצ"ע אהר"ה שמות כה, מג

מוסף רש"י

הצורם כו', ראה לעיל כה ע"ג:]

שיטה מקובצת

חותך באב"י ע"י שמינין לקצב, והשחא לא הוי צבל מוס דאין נעשה צבל מוס [מדן שמינת נלמס, וא"ת א"כ אמאי הדר ביה מהא דקאמר חתך ואח"כ שחט, וי"ל דמ"מ מוס עובד הוי קודם שניע נמי לעלם ולא מני מקריב ליה עד שיעבור המוס, אבל בקבלה לא הוי פסול מוס עובד וקרינא עבי שפיר (מוס) [ומס הפ"ח שיהי (צו) ככר, ק"י פ"י מורי הרי"ס: רש"י ר"ה ומשני וכו' והיה מקובב ע"י חתיכה זו מלעלות וליכנס לפניס, י"ג, והשחא אפילו מתך ואח"כ שחט כשרה, והאי דלא אמר אלל לפי שלא (אמרי) [וחכר אמורל] כמיוון רלאון (גליון):